

2./

ÉÉ a kislány, barna kislány korsót visz a karján.
Utánna megy a kapitány fekete paripán.
Megállj te szép barna lány, adj egy ital vizet,
A zsebembe három tizes bankó, mingyárt kifizetlek.

Nem kell eztet kifizetni, nem leszek babája,
Én vagyok az édesanyám legkedvesebb lánya,
Ha te vagy az anyád legkedvesebb lánya,
Én meg vagyok a Kossuth Lajos vitéz katonája.

Adja aztizesét a világ dámájának,
Hagyjon békét a tüzér kapitányúr a honvéd babájának.

3./

Kincses Kolozsváron van a babám háza,
Tavasza kiszödel a két kapufélfája.
Zöld levele között piros, fehér rózsza,
Odavár a babám esti herangszóra.

Százados úr kérem, nem mehetek haza.
Meg késett a parancs, nem ülhetek lóra,
Ne késsen a parancs, százados úr kérem,
Erdély az én hazám, vérem adom érte.

4./

Nincs szebb élet a mienknél,
Az iparos legényeknél,
Mert mi adót nem fizetünk,
Ha akarunk elmehetünk.

3131
KÖNYVTÁR

Én majszteom nem dolgozom,
Inkább felájzlim hordozom,
Felájzli a kezembe,
Ugy sétálok a ligetbe.

Herbek májszter gyujts világot,
Van-e kökényszemű lányod,
Söröm is van, borom is van,
Kökényszemű lányom is van.

Másnap reggel virradóra,
Jött a majszter az ajtóra
Kelj fel segéd, hat az óra,
Hatot ütött a toronyba.

Én majszreom nem dolgozom,
Inkább felájzlim hordozom,
Felájzli a kezembe,
Ugy sétálok a ligetbe.

5./

Traktorosnak jól megy dolga,
Sej semmire sincs gondja.
Minden reggel a traktorját
Az eke elé fogja.
Kormánykerék a kezébe
Fülül a nyeregbe,
Onnan nézi merre jár az igazszívü szeretője.

21./

Bakony erdő nagy alján,
Ibolyát szed egy ... barna lány.
Szorúan szedi a szép ibolyát,
Keresi Patkó Bandi babáját.

Édes rózsám, éjjel, nappal kereslek.
Éjjel, nappal, mindig téged kereslek.
Mer igazán, szívből téged szeretlek.

Nyitva van a barna kislány ablaka,
Kispapagáj kirepül rajta.
Kispapagáj keresi a gazdáját,
Berepül a magas börtön ablakán.

Kispapagáj.....

Szeret-e még az a gyönyörű barna lány.
Mindig sírat, mindig keres,
Egyedül csak téged szeret.

De szeretnék haza menni,
Édes rózsám nálad lenni.
Az öledben elaludni.
Nyoszolyádom megpihenni.

Kis papagáj, kis papagáj,
Szállj be betyárok ablakán,
Mond meg nekik hogy rab vagyok,
Térdig, térdig vasha vagyok.

Kis papagáj, kis papagáj.
Mond meg a betyártársaimnak,

3131

Ilovai börtönben vagyok,
aj de nagyon beteg vagyok.

Mond meg neki, de hűtlenek vagytok,
A nagy rabságimból ki nem szabadítottok,
Ki nem szabadulok, ha nem segíttek,
Meg halok itt, ha nem jön a hadvezértek.

Kispapagáj, kispapagáj,
Szállj a rózsám ablakába,
Mond meg neki hogy rab vagyok,
Az ilovai börtönbe hervadok.
Mond meg az én galamnak,
Ne várjon engem soha haza,
Mer az ilovai börtönbe már
Meg vagyok én halva.

5

4./

Mónár van-e pénzed,
Molnár van-e pénzed?
Sublatomba van a pénzem,
Csak az életemet féltem.

Alsóba van az apró,
Felsőbe meg a bankó,
Középsőbe tizes, huszas,
Jó pajtásom vigan mulass.

16./

3131

En már többé, én már többé,
Drótoslegény nem leszek,
A nyakamba, a nyakamba
Szűrtarisznyát nem teszek.
Mert azt mondják minden háznál,
Coki ki.
Nincsen fazék, nincsen lábos drótozni,

En már többé, én már többé
Zsandárlegény nem leszek.
Kalapomba, kalapomba,
Kakastollat nem teszek.
Met a kakas ki-kikukorikol hajnalba,

-34-

3131

Hol jártál te zsandárlegény az éjszaka.
Mer a kakas ki-kikukorékol hajnalba,
Hol jártál te huncut csendőr az éjszaka.

7

5./

Ez a kék ég jaj de most kezd borulni,
Kaposvárról fog egy levél utazni.
Kék tintával lett a levél megírva,
Jaj istenem, meghalok bánatimba.

Jaj de szépen megkértem a babám,
Mégsem adott hozzá az édesanyám.
Adjál anyám, kihez akarsz, nem bánom,
Csak a régi szeretőmet sajnálom.

6./

Megyek az ácshoz fejfát csináltatni,
Aranyos betűkkel nevemre vágatni,
Aranyos betűkkel szép kedvesem azt vágatom rája,
Itt nyugszik a szerelem elhervadt virága.

Szerelem, szerelem, átkozott gyötrelmem,
Mér csaltál meg engem, verjen meg az isten.
Te voltál szívemnek első és a legutolsó,
Készen van a számomra, a gyászos koporsó.

7./

Az igali birónak van egy sárga csikója,
Ellopták az éjszaka, ha a hajnal rám nem vérradna.
Kezd a hajnal hasadni, jön kizsándár vasalni,
Megvasafják a gyöngye kezemet, úgy visznek az eggyesbe.

Eggyesből a kettesbe,
Kettesből a négyesbe,
Gyere babám, váltsál ki,
Ne hagyjál el hervadni.

Kiváltalak, ki-ki-ki.
Nem hagylak el hervadni.
Eladom a sárga cipóm,
Kiváltom a szeretőm.

8./

Igalba két úton köll bemenni,
De szeretnék a babámmal beszélni,
Télen, nyáron rozmaringos a rácsos ablaka,
Jaj de sokat áztam-fáztam alatta.

Kisigalban azért haragusznak rám,
Szép se vagyok, mégis szeret a babám.
Szeress babám annál jobban se j de engemet,
Sok az irigy, had ugasson ölöget.

Én az éjjel elaludtam sás között.
Legszegényebb vagyok a lányok között,
Van rám gondja egy szép igali barna legénynek,
Majd az ősszel elvesz feleségének.

Kéket, sárgát virágzik a nefelejcs,
Ne csalogass ha igazán nem szeretsz,
Ne csalogasd az én árva, gyöngé szívemet,
Nem sokára halva találsz engemet.

Kéket, sárgát virágzik az igali temető,
Engem temesettek bele legelőbb.
Engem előbb, utánam a kedves babámat,
Hogy ne tartson szebb szeretőt magának.

9./

Egy tányérban hét alma van, mind piros.
A legénynek a lányokhoz járni nem tilos,
Ha tilos volna még akkor is eljárának,
Mig egy igaz szeretőre találának.

Mit ér énnékem egy almát ketté vágni,
Mit ér nékem a szeretőmtől elválni,
Jobbra-balra forgatom a gyűrűmet,
Elcserélem szebbér a szeretőmet.

10./

Alig várom este legyen,
Hogy a rózsám nálam legyen,
Páros csillag az ég alján,
Az én rózsám most jön hozzám.

Gyere rózsám, csak gyere be,
Ketten leszünk mink idebe.
Holdvilágos az éccaka,
Feküdj rózsám az ágyamba.

Belefekszejj az ágyába,
A rózsaszín nyoszolyába,
Páros csolkot adok néked,
Hiszen nagyon szeretlek téged.

Kukorikul a kis kokas,

es rózsám hajnal hasad,
Öleltem a karcsu derekadat,
Csókoltam piros ajakadat.

11./

Alig várom este legyen,
Hogy a malac odavesszen,
Majd elmennék azt keresni,
Szeretőmmel beszélgetni.

Üröm, üröm, fehér üröm
Egy vénasszony az irigyem,
Azt is tudom mér irigyem,
Hogy a fiát nem szeretem.

Az igali magos torony,
Beleakadt az ostorom.
Akaszd ki kedves galambom,
Piros orcád megcsókolom.

1./

Onnand alól jönnek a zsandárok,
Már messziről fénylik a csákójuk,
Elől jön a zsandárok káplárja,
Egyenesen a csárda ajtajába.

Kocsmárosné adjon isten jó estét,
Hát ez a szép szilaj csikó kié.
Ittbenn mulat ennek a gazdája,
Most jött ide, nincsen félórája.

Küldje ki hát ennek a gazdáját,
Vagy küldje ki, vagy adja meg magát.
Mer, ki sem megyek, meg sem adom magam,
Akinek tetszik, hajtsák el a lovam.

De lovam, lomam nem annyira bánom,
Csak a nyeregizzasztót sajnálom,
A nyeregizzasztó a bugyellárisom,
Abba hever százezer forintom.

2./

Pógár van-e pénzed?
Pógár van-e pénzed?
Sublatomba van a pénzem,
Csak az életemet féltem.
Sublatomba van a pénzem,
Csak az életemet féltem.
A fölsőbe a bankó,
A középsőbe kongó,
A harmadikba van a huszas,
Jó barátom te csak mulass.
A harmadikba van a huszas,
Jó barátom te csak mulass.

3./

Az igali nagy kocsmába ég a lámpavilág.

De az igali legényeket abba vizitálják,
Engemet is oda várnak, Nevemet kiáltják,
De sok szőke, barna kislány,
Siratgatja a babáját.

3./

Felszáll a páva a kaposvári feyházra,
Vizet visz szájába a rabok számára,
Igyatok, hát rabok, ne szomozkodjatok,
Kérjétek az istent, hogy szabaduljatok.

1./

Felmentem én Budapestre, felmentem a törvényszékre,
Elítéltek három évre, szabadulnék de nem lehet,
Mondtam én a jó anyámnak, küldjön csomagot a lányának,
Még is jött a tiszta ruha, sirathat már édesanyám.
Sirathat már jajszóval is, egy lánya vót, az is rab vót.
Erdő, erdő, sűrű erdő, közepébe az temető,
Tetejébe halálmadár, egyik sirru, másokra száll.

1./

Kérem násznagyurakat,
Kerítsék ki gondomat,
A mi menyasszonyunkat.
Kerítsék ki karomra,
A mi menyasszonyunkat.

Igal

Csécs Ferencné

1./

Kaszárnyára rászállott a páva,
Vizet hozott a szájába, regruták számára.
Mosdózzatok új regruták, mer porosak vagytok,

Azt csak a nagy uristen tudja, mikor szabadultok.

2./

Volna nékem feleségem, jaj de megbeesülném,
Kezét, lábát összekötném,.....

Igal, 1972.

Máté Józsefné , 1905.

Máj Józsefné, 1902.

1./

Az aradi kislány férhöz akar menni,
De az édesanyja nem akarja engedni.
Nem hajol szavára, férhöl adta magát,
De az éedanyja nagyon megátkozta.

Verjen meg az isten ilyen édesanyát,
Ki szivből megátkozza egyetlen egy leányát.

2./

Közel legyen a rokka fám az ágyadhoz,
Közel legyen a pöntülöm a gatyádhoz,
A pöntülöm széle, a gatyádat érje,
Egész éjjel.

3./

Jaj de magas , jaj de magas, az igali templom tornya,
Egy szép barna kislány esküszik alatta.
A két ujját teszi rá a feszületre,
Ugy esküszik meg egy vidéki legénnyel.

Jaj de széles, jaj de hosszú az igali fő utca,
Körös körül nyilik benne piros tearózsa,
Közös közepébe nyilik egy szép sárga,
Isten veled kisangyalom utojjára.

4./

Elmentem én le a rétre kaszálni,
A rózsától nem birtam rendet vágni,
Tele van a rendem tearózsaival,
Tele van a szivem szomorusággal.

Az igali nagy kocsmába ég a lámpavilág.

Kedves feleségem, - mi bajod angyalom?
Mit keres itt a katona az én ágyamon?
Erre - arra néz az asszony , hol van itt a katona,
Szolgálonak fájt a foga az feküdt oda,

Szolgálonak pörge bajszát jaj ki látott már,
Mióta a csillagos ég , és a világ áll.

Kedves feleségem, mi bajod angyalom?
Mit keres itt az udvaromon az a nyerges ló?
Erre-arra néz az asszony , hol van itt a nyergesló?
Szolgálója tehenemet eresztette el.
A tehenen sárga nyereg jaj, ki látott már,
Mióta a csillagos ég és a világ áll.

Kedves feleségem mi bajod angyalom?
Mit keres itt a fényes kard a fogasomon?
Erre-arra néz az asszony hol van itt a fényes kard?
Szolgálója csipővasat tette fel oda,

Csipővasat fényes rézből jaj ki látott már,
Mióta a csillagos ég és a világ áll.

Kedves feleségem, mi bajod angyalom?
Mit keres itt a fényes csizma az ágyam alatt.
Erre-arra néz az asszony, hol van itt a fényes csizma,
Szolgálója köcsögöket rakta be oda.

Köcsögökön réz sarkantyú, jaj ki látott már,
Mióta a csillagos ég és a világ áll.

Kedves feleségem, mi bajod angyalom?
Még ma este bál lesz nálunk, ha én akarom.
Erre-arra néz az asszony, hol lehetne itten bál,
Még ma este, még ma este furkóshot vár rá.

Ha beválok Mariskám, jó leszek katonának,
 Téged pedig elviszlek kabalának,
 Járok hozzád éppen úgy mind ezelőtt,
 Ketten töltjük Mariskám, le ja három esztendőtt.
 Járok hozzád, éppen úgy mind ezelőtt,
 Ketten töltjük Mariskám, le ja három esztendőtt.

Ha meghalok Mariskám, ki fog engem siratni,
 Ki fog az én koporsómra burulni,
 Koporsómnak jaj de rövid a lába,
 Buruljál rá Mariskám, megyek a másvilágra.
 Koporsómnak jaj de rövid a lába,
 Buruljál rá Mariskám, megyek a másvilágra.

9./

A cipellő, meg a tutyi elment kukoricát lopni,
 A cipellő hazaszaladt, a tutyi meg odamaradt.
 A cipellő hazaszaladt, a tutyi meg odamaradt.

A cipellő, meg a tutyi elment kukoricát lopni,
 A cipellő hazaszaladt a tutyi meg odamaradt.
 A cipellő hazaszaladt, a tutyi meg odamaradt.

3./

Elmentem én a kocsmába muzsikát hallgatni,
Utánam jött feleségem hazacsalogatni.
Muzsikának szép a hangja, feleségem menj el haza,
Addig még ki nem kapsz.
Muzsikának szép a hangja, feleségem ergye haza,
Addig még ki nem kapsz.

Feleségem ki a házból, megjöttem hát a kocsmából,
Akkor jajgat a felesége..... De mondott valami dalt is.

Ne haragudj édes feleségem,
Hogy a világot én így élem,
De az asszony csak azt mondja,
Kaphatsz ám te még valaha,
Kötelet a nyakadra.

4./

Molnár van-e pénzed, molnár van-e pénzed?
Sublatomba van a pénzem, csak az életemet félttem.

5./

Ennek a kis barna lánynak nem illik a gyöngykoszoru,
Elöl kurta, hátul rövid a szoknyája,
Elöl kurta, hátul jaj de nagyon rövid,
Ennek a barna lánynak nem illik a gyöngykoszoru.

6./

A báró kislány ablakán, báró kislány kihajol az ablakján,
Hallod pajtás, mit füttyürész be ja rigó,
Báró ~~kislány~~ kislány egy kinyillott rózsabimbó

Báró Jenő ha fölül a lovára,
 Kivágtat a közelebbi tanyóra.
 Hát te szegény juhászlegény de mit csinálsz?
 Nem láttad-e a kökónyszemű báró lányt?

De nem láttam én a kökónyszemű báró lányt,
 Itt a tanyám vizitálja meg mingyárt,
 Benne van a cifra szűrőm, a rézbaltám,
 Benne van a tajtékpipám, meg a furulyám.

Arra jalá csinájják a bitófát,
 Kire szegény juhászlegényt akasztják.
 Fajja ja szél a göndörhaját, a bajuszát,
 Jaj Istenem, mért szerettem a báró lányt?

Juhászlegényt viszik a temetőbe,
 Leteszik a sötét sír fenekére,
 Jaj Istenem, mért szerettem a báró lányt?
 Jobb lett volna csak szeretni egy szegény lányt.

Hogy hívják? Mán Józsefné.
 Hány éves? Hát mondom kétbeli vagyok.

Jártam tabi, igali, lengyeltóti, Marcali,
Szigántam Kisgomba, Kula felől Boronka,
Benediktum Sávoly.

5130

Egyszer sem járt öregapám a falun kívül. Egyszer akart elmenni, ak-
kor is lemaradt a vonatról. Kulában sok jóképű menyecskék voltak,
azért járt ott.

3130
Én már többé, én már többé drótos legény nem leszek,
A nyakamba, a nyakamba szőrtarisznyát nem teszek,
Mert azt mondják, minden háznál coki ki,
Nincsen fazék, nincsen lábos drótozni.

Én már többé, én már többé zsandár legény nem leszek,

- 57 -

3130
Kalapomba, kalapomba kakastollat nem teszek,
Mert a kakas, ki-kikukorikul hajnalban,
Hol jártál te huncut csendőz az éjszaka.

3130
Mónár van-e pénzed?
Mónár van-e pénzed?
Sublatomba van a pénzem,
Csak az életemet féltem.

Alsóba van az apró,
Felsőbe meg a bankó,
Középsőbe tízes-húszas,
Jó pajtásom vigán mulass!

20

3130

Csécse

Ez a kék ég, jaj de most kezd borulni,
Kaposvárról fog egy levél utazni,
Kék tintával lett a levél megírva,
Jaj Istenem meghalok banatomba.

Jaj de szépen megkértem a babám,
Mégsem adott hozzá az édesanyám,
Adgyál anyám kihez akarsz nem bánom
Csak a régi szeretőmet sajnálom.

- - -

Elmegyek az ácshez fejfát csináltatni,
Aranyos betűkkel neved rávágatni.
Aranyos betűkkel szép kedvesem azt vágatom rája,
Itt nyugszik a szerelem elhervadt virága.

Szerelem, szerelem atkozott gyötrelmem,
Mért csaltál meg engem, verjen meg az Isten.
Te voltál szívemnek első és a legutolsó,
Készen van számomra a gyászos koporsó.

- - -

Az igali birónak van egy sárga csikója,
Ellopták az éjszaka, a hajnal rám nem verradna.
Kezd a hajnal hasadni, jön ki zsendár vasalni,
Megvasalják a gyenge kezemet, úgy visznek az egyesbe.

Egyesből a kettesbe, kettesből a négyesbe,
Gyere babám váltsál ki, ne hagyjál el hervadni,
Ki vátalak, ki,ki,ki, nem hagylak elhervadni,
Eladom a sárga cipőm, kiváltom a szeretőm.

• - -

Kisigalba két úton kell bemenni,
De szeretnék a babámmal beszélni.

Télen, nyáron rozmaringos a rácsos ablaka,
Jaj, de sokat áztam-fáztam alatta.

Kisigalba azért haragusznak rám,
Szép sem vagyok mégis szeret a babám,
Szeress babám annál jobban, sejt de engemet,
Sok az irigy hadd ugasson ölöget.

En az éjjel elaludtam más között,
Legszegényebb vagyok a lányok között.
Van rám gondja egy szép igali barna legénynek,
Majd az ősszel elvesz feleségének.

Kéket, sárgát virágzik a nefelejcs,
Ne csalogass, ha igazán nem szeretsz,
Ne csalogasd az én árva szívemet,
Nem sokára halva találsz engemet.

Kéket, sárgát virágzik az igali temető,
Engem temessetek bele legelőbb,
Engem előbb, utánam a kedves babámat,
Hogy ne tartson szebb szeretőt magának.

- - -

Egy tányérban alma van mind piros,
A legénynek leányokhoz járni nem tilos,
Tilos volna még akkor is eljárni,
Még egy igaz szeretőre találnék.

Mit ér nékem egy almát ketté vágni,
Mit ér nékem a szeretőtől elválni,
Jobbra vagy balra forgatom a gyűrűmet,
Elcserélem szebbér a szeretőmet.

- - -

Alig várom, hogy este legyen,
Hogy a rózsám nálam legyen,
Párcs csillag az ég alján,
Az én rózsám most jön hozzám.

Gyere rózsám, csak gyere be,
Ketten leszünk mink idebenn,
Holdvilágos az éjzaka,
Feküdj rózsám az ágyamba.

Belefekszek az ágyadba,
A rózsaszín nyoszolyádba,
Páros csólkot adok néked,
Hiszen nagyon szeretlek téged.

Kukurikul a kis kokas,
Édes rózsám hajnal hasad,
Öleltem a karcsú derekadat,
Csólkoltam a piros ajakadat.

- - -

Máj né

Alig vártam, hogy este legyen,
Hogy a malac odavesszen,
Majd elmannék azt keresni,
Szeretőmmel beszélgetni.

Ürüm, ürüm fehér ürüm,
Egy vénasszony az irigyem,
Azt is tudom mér irigyem,
Hogy a fiát nem szeretem.

Az igali magas torony,
Beleakadt az ostorom,
Akaszd ki kedves galambom,
Pifos orcád megcsókolom.

Közel legyen a rokkafám az ágyadhoz,
Közel legyen a pöntölöm a gatyádhoz.
A pöntölöm széle a gatyádat érje egész éjjel.

- - -

Jaj de magas, jaj de magas,
Az igali templom tornya.
Egyszem barna kislány esküszik alatta,
A két ujját teszi rája a feszülter,
Ugy esküdik meg egy vidéki legénnyel.

Jaj, de széles, jaj de hosszú az igali fő utca,
Körös, körül nyilik benne a piros rózsa.
Közös-közepébe nyilik egy szép sárga,
Isten veled kisangyalom utoljára.

- - -

Elmentem én le a tőzre kaszálni,
A rózsától nem birtam rendet vágni,
Tele van a rendem tejarózsával,
Tele van a szivem szomorúsággal.

- - -

Igal,

Tardiné,
/Puber Anna/

Elmentem én Budapestre, elmentem a törvényszékre,
Elítéltek három évre, szabadulnék, de nem lehet.
Irtam én a jó anyámnak, küldjön csomagot a lányának,
Meg is jött a tiszta ruha, sirathatsz már édesanyám.
Sirathat már jajszóval, egy lányod volt, az rablott.

Erdő, erdő sűrű erdő, közepébe jásztemető,
Tetejében a halálmadár, egyik sirról a másikra száll.

- - -

Maj meginná pénteken is, szombaton is,
Bundáskutya bőrében is, hogyha volna benne....

- - -

Kerítsék, kérem násznagyurak, kerítsék ki gondomat a mi menyasz-
szonyunkat. Terítsék ki karomra, a mi menyasszonyunkat!

- - -

Igal,

Csécsné

A kaposi kaszárnyára rászállott a páva,
Vázet hozott a szájába regruták számára.
Mosdózatok új regruták, mert porosak vagytok,
Azt csak a nagy Ur Isten tudja, mikor szabadultok.

- - -

Van már nékem feleségem,
Jaj, de megbecsülném
Kezét, lábát összekötném
A füstre föltenném!

- - -

Mónár van-e pénzed?

..
..

Sublatomba van a pénzem,
Csak az életemet félttem,
A felsőben a bankóm,
A középsőbe kongó.
Harmadikban van a húszas,
Jó barátom te csak mulass! Hopp!

Az igali nagykecsmában ég a lámpavilág,
De jaz igali legényeket abba vizitálják.
Engemet is odavárnak, nevemet kiáltják,
De sok szőke, barna kislán siratgatja a babáját!

Rászállott a páva kaposvári fegyházra,
Vizet visz szájába, raboknak számára.
Igyatok hát rabok, ne szomorkodjatok,
Kérjétek az Istent, hogy szabaduljatok.

Ha beválok, Mariskám, jó leszek katonának,
Téged pedig elviszlek szobalánknak.
Járok hozzád, éppen úgy mind ezelőtt,
Ketten töltjük, Mariskám, le a három esztendőt.

Ha meghalok, Mariskám, ki fog engem siratni,
Ki fog az én koporsómra burulni,
Koporsómnak jaj de rövid a lába,
Burujjá rá, Mariskám, megyek a másvilágra.

A cipellő meg a tutyi elment kukoricát lopni,
Né a cipellő hazaezaladt, tutyi meg odamaradt.

Elmentem én a kocsmába,
Muzsikát hallgatni,
Utánam jött feleségem
Haza csalogatni.

Muzsikának szép a hangja,
Feleségem menj el haza!
Addig még ki nem kapsz.

Feleségem ki a házból,
Megjöttem hát a kocsmából.
Ne haragudj édes feleségem,
Hogy a világot én így élem.

De az asszony csak azt mondja,
Kaphatsz ám te még valaha,
Kötelet a nyakadra.

- - -

Mónár van-e pénzed?
Mónár van-e pénzed?
Sublatomba van a pénzöm,
Csak az életemet féltöm.

Az alsóba a tizes van...

/Megszakad!/

- 32 -

Ennek a kis barna lánynak nem illik a gyöngykoszorú,
Elül kurta, hátul de hosszú a szoknyája,
Elül kurta, hátul jaj, de nagyon hosszú,
Ennek a barna lánynak nem illik a gyöngykoszorú.

Hol jártál az este cingge madár,
Ablakidnál vártam violám,
Mér nem kopogtattál cinggemadár?
Mert féltem az uradtól cinggemadár.

Nincsen itthol az uram cinggemadár,
A kiebári erdőn teknőket csinál.
Rossza a lova lába nem gyün az haza,
Kartyázhatnánk rózsám egész éjszaka.

Nem megyek be szivem hátha hazaér,
Mit szól akkor az nekünk, ha nálad ér?
Rosszaa lova lába nem gyün az haza,
Filkózhatnánk rózsám egész éjszaka.

- - -

Csóri kanász mit főztél?
Tüdőt káposztával.
Mivel rantottál bele?
Hasas szádonnával.
Hát az öreg eszik-e,
merj neki egy tállal.
Ha nem eszik vágd a pofájába.

1914-ik évben a jó Isten letekintett a Földre.
Széjjel nézett e szomorú világba,
Hogy harcolnak lenn a magyar huszárok.

Kék ruhába jön az orosz hadsereg,
Hullt a golyó, mint a zápor förgeteg.

Agyúgolyó hasítja a levegőt,
Magyar baka burija a vérmezőt.

Jaj Istenem, hol fogok én meghalni?
Hol fog az én piros vérem elfolyni?
Doherdói fűnsík lesz majd a sirom,
Arra kérem jó anyámat ne sirjon.

Egy kisleány kiment a vérmezőre,
Gyöngykoszorút vitt ki mindkét kezébe.
Nem találja szeretője sirhalmát,
Visszaviezi nefelejcs koszorúját.

- - -

Lemberg alatt van egy kerek erdő,
Közepébe egy jászos temető.
Abba fekszik százhusz magyar halva,
Eltemett jászos Gallicia.

Köpenyegem jászos szömfödelem,
Oroszország földje takar engömet.
Sirhat, réhat anyám otthonábó,
Nem talál a fia sirhalmára.

Sirhat réhat anyám a szobájába,
Nem talál az ura sirhalmára.

- - -

Ablakimba, ablakimba beszárt a holdvilág,
Akig egyet kettőt szeret, nincsen annak jó világ.
Lam én csak egyet szeretek, mégis de sokat szenvedek,
Ez a kutya hamis élet csalta meg a szívemet.
Meg van a szívem láncolva, nincsen aki föloldja,
Az én kedves kisangyalom bánata tősz a sirba.
Old fel, old fel turul madár, hadd legyek én szabad madár,
Ez a kutya hamis élet csalta meg a szívemet.

- - -

Jó estét barna menyecske,
Hol jár ilyen késő este?
Elnök úrnó gyűttem kérem,
Örülök, hogy itthon érem.

Elnök urat arra kérem,
Egy levelet írjon nekem,
Nem kívánom fáradságát,
Mégfizetem én az árát.

Jöjjön hát az irodámba,
Nyomjuk a pöcsétet rája,
Jöjjön hát az irodámba,
Készen az irodaágyam.

Jaj, de sötét a szobájá,
Nincsen-e gyertyavilág?
Nem kell ide gyertya máris,
Kezembe a kalamáris.

Jaj de kopasz a micsodája,
Nincs-e valami hibája,
Elnök uram ne csodálja,
Egész tévesz azt használja.

3130
Ez a kislány, barna kislány korszát visz a karján,
Utána megy a kapitány fekete paripán.
Megállj te szép barna lány, adj egy ital vizet,
A zsebembé három tizes bankó, mindgyár kifüzetlek.

- 21 -

3130
Nem kell eztet kifüzetni nem leszek babája,
Én vagyok az édesanyám legkedvesebb lánya.
Ha te vagy az anyád legkedvesebb lánya,
Én meg vagyok a Kossuth Lajos vitéz katonája.

Adgya a tizesét a világ dámájának,
Hagyjon békét a tüzérkapitány úr a honvéd babájának.

Nincs szebb élet a mienknél,
Az iparos legényeknél,
Mert mi adót nem fizetünk,
Ha akarunk elmehetünk.

Én májszterem nem dolgozom,
Inkább felájlím hordozom,
A kezembe felájlílim
Ugy sétálok a ligethe.

Herbert májszter gyűjts világot,
Van-e kékényszemű lányod,
Söröm is van, borom is van,
Kékényszemű lányom is van.

- - -

Beszegődtek és kezdődött újból az életük.

Hétfő reggel virradóra,
Jött a májszter az ajtóra,
Kelj segéd hat az óra,
Hatot ütött a tornyba.

Én májszterem nem dolgozom,
Inkább felájlím hordozom,
Felájlím a kezembe,
Ugy sétálok aligethe.

- - -

Traktoroknak jól megy dolga,
Sej semmire sincs gondja,
Minden reggel a traktorját,
Az eke elé fogja,
Kormánykerék a kezébe, fölül a nyeregbe,
Onnan nézi, merre jár az igazszívű szeretője.

- - -

A szöveg érthetetlen egy jó darabon!

Kincses Kolozsváron van a babám háza,
Tavasza kizöldell a kapu két félfája,
Zöld levelek között piros-fehér rózsza
Odavár a babám esti harangszóra.

Százados úr kérem nem mehetek haza,
Mégkésétt a parancs nem tehetek róla,
Ne késsen a parancs százados úr kérem,
Erdély az én hazám, vérem adom érte.

- - -

Amikor felszabadultak az iparos legények, akkor énekelték:

Kint a pusztán, a pusztán, a pusztán,
Alma terem a meggyfán, a meggyfán,
Minden ágon kettő lesz, sejt de három lesz,
Igazszívű szeretőm csak egy lesz.

Az én rózsám kiment a kiskertbe,
Rózsát szedett a kicsi kis köténybe,
Tele volt a köténye rózsalevéllal.

3129

Nyilik a rózsá, hajlik az ága,
Nincsen aki leszakajtsa,
Csak úgy hervad rajta.

Szakited le Borka,
Kösd bokrétaiba,
Hadd tüzze a Györki Gyurka,
Csárdás kalapjába.

- - -

Disznóöléskor szokták énekelni:

Most igyál, most van benn,
Most van módod benne,
Hej, meginnád te torkos kutya,
Pénteken is, szombaton is,
Vasárnap is, bú nélkül is.
Bundáskutya bőréből is,
Hogyha volna benne.

Szép asszony tőgyéből,
Szűz leány méhéből,
Hej, nincsen olyan susztervarga,
Aki abból cipőt varrna,
Hogy ki ne lukadna!

- - -

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Látom a babámat, más ülében játszik,
Óh, te magos ég, majd kiderülsz még,
Kisangyalom, szeretsz-e még?

- - -

A nagyapja szokta énekelni:

Lányom, édes lányom,
Bodor Katalina.....

- - -

Nem messze van ide Kismargita,
Azt a Tisza köröskörül folyja,
Közepébe a Becsali csárda,
Abba mulat egy betyár bújába.

Kocsmárosné, hallja-e, hallja-e,
Hát az a szép szilaj csikó kijé?
Ott benn mulat ennek a gazdája,
Most érkezett nincs egy fél órája.

Küldje ki hát annak a gazdáját,
Gyűjjönki, vagy adja meg hát magát!
Ki sem megyek, meg sem adom magam,
Ha úgy teccik, hajtsák el a lovam.

Kispej lovam nem annyira bánom,
Csak a nyeret, szerszámot sajnálom,
Szügyellője a bugyellárisom,
Abba hever százezer forintom.

- - -

Ugy szeretlek, mint a mézeekalácsot,
Mert koppányba nem is tudják a lányok,
Nem is tudják, de nem is mondom senkinek,
Hogy én téged olyan nagyon szeretlek.

Nincsen kedvem, gólya madár elvitte,
Valamelyik szárazágra letette.

Gólya madár hozd vissza a kedvemet,
Kedvem mellé ja régi szeretőmet.

Fekete bársony ragyog a szoknyámon,
Én utánam barna legény ne járjon.
Hijába fésülöd föl a göndör hajadat,
Azér engem megölelni nem szabad.

Elmehetsz a házunk előtt, meg vissza,
Amit adtam jeggyűrűmet add vissza!
Énnálam is készen áll e, tyuhaj odadom,
Köszönöm a hűségedet angyalom.

- - -

Ára alá van egy kis ház,
Abba lakik egy barna lány, ihajja,
Ára alá van egy kissház,
Abba lakik egy barna lány, tyuhajja.

Én is vótam annak babája,
Aztam, fáradoztam utána,
Verje meg a jeges eső,
Mossa meg a göndör haját simára.

Ára alá van egy malom,
Bánatot örülnek azon, ihajja,
Nekem is van búbanatom,
Elviszem és lejáratom simára.

Mert a tejarózsa lehullott,
Engem a szeretőm elhagyott,
Ha elhagyott, maj lesz másik,
Majd a fene várakozik utána.

Ez a kislány rezet lopott az este,
Ajtajára csengőt csinált belőle,
Olyan szépen csengett, pengett,
Vasárnap este,
Mikor a babáját beeresztette.

Ezt a kislányt már akkor megszerettem,
Mikor a kiskútnál vizet meritett,
Azt olyanokat kacstintott rám,
A fekete szemével,
Hogy majd a fene evett meg minden este.

- - -

Ez a kislány, barna kislány,
Kifekütt a kerbe,
Szeretője az ablakon leste,
Fölkelteném, jaj, de hátha megharagszik,
Aludj babám, aludj babám kivilágos kivirradtig.

Szálka ment a tenyerembe,
Mind akét kezembe,
Nincsen anyam, aki azt kivegye,
Gyere babám, ne röstelld kivenni,
En se röstelgettem hozzád,
Késő este járni.

Piros rózsza tenyerembe,
Mind a két kezembe,
Szőke kislány, már nem szerethetlek,
Most kezdtem egy barnát szeretgeni,
Jaj, istenem, milyen hamar,
El kellett felejteni.

- - -

Torvaj, 1972.

Kaposvári kaszárnya,
Bádogos a teteje,
Ráhajlik a cseresnyefa levele,
Cserebogár csipd le annak levelét,
Le ne törje sejhaj, a rezescsákóm tetejét.

Kaposvári kaszárnya,
Sűrű jablak van rajta,
Hussárlegény mos könyököl ki rajta,

Szép az idő zöldell a faliget is,
Huszárlegény a szeretóm,
Csak egy szóra gyere ki!

- - -

Ha felmegyek a kisgeszti nagy hegyre,
Legurítom a karikagyűrűmet a völgybe.
Aki az én karikagyűrűmet fölveszi,
Azzal megyek az oltár elé eskünni.

- - -

Esik eső szép csendessen csepereg,
Rózsa Sándor a kocsmában tekereg,
Kocsmárosné bort hozzon az asztalra,
Legszebb lányát állítsa ki strázsára.

Édesanyám, strázsza kislány nem lehet,
Amott jönnek a fegyveres vitézek,
Rózsa Sándor se vette ezt tréfára,
Felpattant a sárga szőrű lovára.

- - -

Somogygeszti torony tetejébe,
Holló szál ot tiszta-feketében,
Az a holló madár minket gyászol,
El akarnak beszélni egymástól.

- - -

Ére gyere, mas megy ére,
Haragszik rám, nem néz ére,
Ha haragszik, mér jár ére,
Mér nem

Ég a rózse, szaladj Böske,
Mert megég a szoknyád széle,
Ha kiég a szoknyád széle,
Jaj, de kikapott a Böske.

- - -

Azért jöttünk ide karikázni,
Ha ja babám itt találna lenni,
Keze, lába ki találna törni,
Én még jobban ki fognám tekerni.

- - -

Hajlik a nád, lehajlik a földre,
Sir a kislány elhallik messzére,
Elhallik a szántódi kaszárnyába,
Megszabadulok babám, nemsokára.

Megszabadulok, meg is házasodok,
Azt veszek eő, akit én akarok,
Te meg babám, válasz más szeretőt,
Mér vártad meg a három esztendőt.

- - -

R-R. M. XXXIII. szalag

Nagy Jánosné, 1920.

Siófoki birónak azért nincsen háza,
Amit keres a lányokra szánja,
A lányokra, meg a billiártra,
Meg arra a barna piros lányra,
Meg arra a barna piros lányra.

- - -

Csépes-cserepes a mi hazunk teteje,
De vártalak babám az este,
Vártalak szép babám nem jöttél,
Nálamnál igazabb, hü szeretőt kerestél.

- - -

Kisbárapáti, 1971.

Tóth Imre, 1902.

Ezt a kislányt el akartam szeretni,
Zédesanyja nem akarja jengedni.
Kilopom az édesanyja ölében,
Letagadom a csillagot az égről.

Uj a csizmám, el akartam viselni,
Zédesanyám nem akarja engedni.
Engedd anyám hadd húzzam fel a csizmám,
Októberben sarkantyút veretek rá.

- - -

Ej, te barna lány mikor hozzád jártam,
Ablakod alatt, de sokszor megálltam,
Kérdezd meg a muskátlivirágot,
Hány számos éteakat töltöttem el nálad.

Ej, te barna lány, mikor hozzád jártam,
Ablakid alatt, de sok legényt láttam,

De én azért nem hányom szemedre,
Él még ja jó anyád juttassa eszedbe.

- - -

Szépen úszik a vadkacsa a vízben,
Szépen legel a lovam a rétben,
Szépen szól a csengő a nyakában,
Tijed leszek én rózsám nem sokára.

- - -

Nem akar a kanyos ártány legelni,
Még az orrát a földre le sem meri tenni,
Idegen szagot érez a határba,
Onnan alól jön hat zsandár lóháton.

Elől jön már a zsandár, a kapitány,
Azt kérdezi hovávaló születésű vagy te bojtár?
Felső-somogy, Nagykarád az én hazám,
Árván nevelt engem az édesanyám.

Ejnye betyár, tedd össze a kezedet,
Hadd kísérlek a vármegyeház elejbe.
Hat zsandárnak nincsen annyi hatalma,
Ki engem a nyájamtól elhajtana.

Mer én addig meg sem válok nyájamtól,
Mig számadóm ki nem jön a csárdából.

- - -

Szépen szól a sárgarigó fűnn a magaságon,
Azt fűtyüli vándorcigány a legárvább ezen a világon.
Arra jalá dörög az ég, meg-megvillámlik,
Zerűdő szélén cigánykunyhó éjjel-nappal ázik.

Benne van az öregcigány, meg, meg kilenc rajkó,
Bevágott a záppeső nincsen rajta ajtó.
Mer a cigány éjen-szémjan, mind a kettőt érzi,
De ja devla a magasban ötet könnyen nézi.

Szürke számár szomorkodik,
A gazdája jó bort iszik,
Ne szomorkodjál szürke számár,
Elmegyünk mi a nyáj után.

Ma két hete, vagyis három,
Hogy a számadót nem látom,
Odalent jön, amint látom,
Fekete-tarka számaron.

Jó napot Pista bojtárom,
Van-e hiba, vagyis károm?
Nincsen hiba, de nem is lesz,
Mig a nyáj a kezemen lesz.

Számadónak négy bujtárja,
Zsándár vágta a tanyára,
Azt kérdi a számadótól,
Hogy hol vannak a bojtárok?

Egyik iszik levesbé, a
A másik meg az epresbé,
Harmadik a fogadóba,
Negyedik meg el van csukva.

- - -

A betyárnak jól megy dolga, hijában,
Zöld erdőben leveles a párnája.
Kakukk madár ébreszgeti,
Rákiált az alvóra, kelj föl betyár nealudjál,
Éjfél után hármat ütött az óra.

Kakukk madár még akkor is szépepen szól,
Ebbúcsúzik a nefelejcs bokortól,
Én is, én is elbúcsúzó,
Kimegyek a világból,
Arra alá az Alföldön,
Beszegődök betyárnak.

- - -

Esik eső, szép csöndesen csepereg,
Csöndes Pista a csárdában kesereg.
Csaplárcsné azt az egyet meghagyom,
Legszébb lányát állítsa ki strázsára.

Édesanyám én a strázsát nem állom,
Omnat alól jönnek már a zsandárok.
Csöndes Pista nem vette ezt tréfára,
Felugrott a pejparipa hátára.

Kis pej lova elvitte őt messzire,
Elvitte a bakonyerdő szélire,
Kis pej lova megbotlobb egy fanyérba,
Ott fogták el csöndes Pistát örökre.

- - -

Iszik a betyár a csapon,
Sir a kislány az ablakon.
Ne sirj kislány olyan nagyon,
Nem ütik a betyárt agyon.

Erdők, mezők sok ligetek,
Sokot jártam én bennetek. Itt
Ittam, ettem a vadokkal,
Sirtam a kis madarakkal.

Édesanyám rózsafája,
Én voltam a legszébb ága,
Kihajoltam az utcára,
Barna kislány bánatjára.

Édesanyám mondta nékem, mi
Minek a szerető nékem,
De én arra nem hajultam,
Barna szeretőt tartottam.

- - -

Szent asszonynak, szent a lánya,
Mégis elmén a csárdába,

Herva, herva, hervát
Ki stájer huszár, ripácki,
Barna kislány gyere ki.

Még akkor sem jött ki,
Magam vagyok ide ki.
Herva, herva, hervát ...
Ki stájer huszár, ripácki,
Barna leány gyere ki.

Jézus Mária szent nevében,
Felülök egy bakürgőre,
Herva, herva hervát.....
Ki stájer huszár, ripácki,
Barna leány gyere ki.

- - -

Átül mennék én a Tiszán ladikon,
Ladi, ladi, ladikon,
Azt kérdi a révész legény hol lakik,
Hol van az én galambom.

Ott lakik a pusztába,
A legszélső szobába,
Piros rózsá, kéknefelejcs, rezeda,
Nyilik az ablakába.

Átül mennék én a Tiszán lóháton,
Lóháton, de nem merek.
Mert a Tiszán nincsen hid,
Lovam hogyha majd elesik,

Attól félek, hogy a Tiszába esem,
Habjai közt elveszem.

- - -

Mikor mentem Dél-Amerika felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,

Még a nap is búcsúzva ment lefelé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Még a nap is búcsúzva ment lefelé.

.....-ban megállott a gőzhajó,
Tetejében megszólal a bandaszó,
Négy sarkára fehér zászló van tűzve,
Isten veled magyar hazám örökre.

Amerika de be vagyon kerítve,
Hogyha lehet kibújdosom belőle,
Kibujdosnám, de ja tenger keríti,
A szívemet hazaji vágy gyötöri.

- - -

Besütött a fényes nap a báró udvargyába,
Hallod-e pajtás mit füttyül a sárgarigó,
Barna kislány kinyíllott rózsabimbó.

Báró legény, ha felül a lovára,
Elrugtat a közelebbi tanyára,
Adjon isten, juhász legény, mit csinálsz?
Láttad-e ja kökényszemű bárólán.

Nem láttam én kökényszemű bárólán,
Ha nem hiszi, itt a szobám vizitálja meg.
Benne van a cifraszűröm, a rézbaltám,
Szűröm alatt a kökényszemű bárólán.

Amoda len van egy erdő, de cseres,
Abban van egy két ágú fa, egyenes,
Egyék ágán a juhász legén furujál,
Másikon a bárókislány sirdogál.

Amoda len faragják a bitófát,
Amellikre a juhász legényt akasztják,
Fújja ja szél göndörhaját, a bajuszát,
Jaj Istenem, mér szerettem a bárólán.

Jaj istenem, mér szerettem a bárólánt,
Mér nem szerettem inkább egy szegény lánt.

Kinn a pusztán szépen szól a furulya,
Szendrő báró ablaka meg nyitva van,
A kisasszony most könyökült ki rajta,
Hogy a pusztán szépen szól a furulya.

- - -

Kincsem feleségem, engem invitálnak,
Vendég vacsorára, apró pogácsára,
Kincsem feleségem, vedd rád selemszoknyát,
Én meg majd rámveszem a gyilkoló ruhám.

Kincsem feleségem mi jannak az oka,
Atyád városában nagyon harangoznak?
Uram, édesuram így erre a szokás,
Akit férhezadnak, hirharaggot adnak.

Kincsem feleségem mi jannak az oka,
Atyád udvarában az ácsok faragnak?
Uram, édes uram így erre a szokás,
Aki férjhezadnak, annak padokat faragnak.

Egy kislányt elloptak a szüleitől, megunta azt az életet és elárul-
ta saját csapatját urával együtt. Mert esküdni nem tudtak, erdőn,
mezőn bujkáltak, ezzel az ürüggyel tudta fére vezetni az urát.
Igy fogták el őket. A harangszóval értesítették a falut, hogy jön
a kilenc betyár.

/Alsócsesztán, Karádtól nem messze, halotta azt a történetet./

- - -

A gőzőnek hat kereke,
Bárcsak össze-vissza törne,
Bárcsak össze-vissza törne,
Hogy engemet el ne vinne.

A gőzőnek hat ablaka,
(Árd ki babám mind a kettőt,)

Tárd ki babám a karodat rajta,
Tárd ki babám mind a kettőt,
Ugy szeretlek, mint azelőtt.

Ki tudta azt kitalálni,
Hogy vasutat köll csinálni.
Azen jár el a gőzkocsi,
Viszi az új regrutát.

Viszi,viszi Budavárra, /Budavárról/
Budavárról Nyiregyházra.
Ott várják az új regrutát,
Kinek göndör haját vágják.

Levágják a göndör hajam,
Babám kötényébe rakják,
Nincsen annyi hajamszála,
Mint ahány könny hullik rája. - - -

Jeruzsálem felé de dörögnek az ágyuk,
Öreg baka mér vagy olyan szomorú,
Hogyne volnék százados úr szomorú,
Most is arra visznek, merre dörög az ágyú.

Jeruzsálem felé nem tudjuk mi az utat,
Százados úr vezessen minket oda.
Honvédjaim, jó fijaim én is álmegyek,
A jó Isten tudja, ki jön vissza veletek.

Százados kiatta azt parancsba,
Hogy ne írjon senki levelet haza.
Irok én bizon oly szomorú jászos levelet,
Fáj az édesanyám szive, kőből van is megreped.

- - -

Csavargónak, naplopónak,
Tart engem a világ,
De jazér a kalapomban,
Mégsem hervad el a virág.

Ej, te betyár világ,
Vedd le rólam a te szavad,
Én elmegyek katonának,
Te itt maradsz az anyámra.

Mikor mentem sorozatra,
A kistabi kronára,
Rövidszárú laggos csizmám,
Térdig elmerült a sárba.

Rövidszárú csizmám,
Térdig elmerült a sárba,
Megtartam a két koronás,
Hosszú piros pütlit.

Mikor mentem hazafelé,
Sej, haj a magam falujába,
Mindig azon gondolkodtam,
Hogy ki lesz az útitársam.

Majd lesz útitársam,
Az én jó barátom,
Ki megássa a siromat,
Románia hegyaljába.

- - -

Csóri kanász mit főztél?
Tüdőt káposztával.
Mivel rántották bele?
Fasza szalonnával.

Hagytál-e az öregnek?
Hagytam egy jó tállal.
Ha nem eszik az öreg,
Vágd a pofájába!

- - -

Három mérő fekete mag,
Jaj de régen fogtam pinát.
A múlt héten fogtam egyet,
Maj megette a kezemet.

Az én pöcsöm derék gyerek,
Száz pinától nem ijed meg.
Uccu szajha panaszkodj meg,
Hogy az éjjel ki toszott meg.

Juhászok-e, gulyások-e,
A nagyfaszú kanászok-e?

..... szánjatok meg,
Borom árát adjátok meg.
Borom árát megadjátok,
Máskor is lesz gondom rátok.

Három ürü nem nagy fóka,
Három juhász hajtogatja,
Mind a három selem subás,
Ej nem is pásztor ki nem szajhás.

Árok, árok, de mély árok,
Hat fekete lovam
Hat fekete lovam csinos,
Hej magam vagyok barna, piros.

Ejnye, ejnye, Zsobri pajtás,
Hogyan tetszik a vándorlás?
Nékem bizon nem jól tetszik,
Kisangyalom halval fekszik.

Édesanyam mondta nékem,
Minek a szerető nékem,
De én arra nem hajultam,
Barna szeretőt tartottam.

Bálványosi kertkapunál,
Zsandárkáplán elejbém áll.
Azt kérdezi honnan jöttél,
Hol az utazó leveled?

Zsandárkaplár addig várjon,
Míg a lajblit kigombolom.
A lajblimat kigomboltam,
Pisztolyomat előlkaptam.

Egyet mingyár fejbe lüttem,
Itt az utazó levelem.
Másik mondja, ez a Sobri,
Fel kell eztet akasztani.

- - -

Béres gyerek hajt a kútra itatni,
Szeretője vizet visz mosogatni,
Szomorújan húzza fel a sudárfát,
A jeges sudárfát,
Ugy hallgatja szeretője panaszát.

Béresgyerek ne rakd meg a szekeret,
Sajnálod meg a szegény pára ökrödet.
Kettő sánta, a harmadik nem mehet,
Sej, de nem mehet,
Negyedik meg nem bírja a szekeret.

- - -

Úlj le mellém, vagy ölelj meg,
Ha nem szeretsz, veszekedj meg.
Ugy forrjon be, mind a méreg,
Hogy a szived repedjen meg.

Erre gyere, amerre én,
Máj megtudod hol lakom én.
Viasz gyertyát égetek én,
Barna kislányt szeretek.

Aranykilincs az ajtómon,
Rózsa nyilik az ablakomon.
Barna legény... /Megszakad a szalag/

Torvaj,

Kasszniczai Gyuláné

Arra alá kökényes, kökényes,
Arra szállt egy kistorvai béres,
Tele van a szája édes csókkal,
A kalapja szagos rozmaringgal.

Ej, te legény, de sáros a csizmás,
Lányt kérettél, nem jöttek el hozzád,
Mer mind olyan lányok laknak erre,
Rá se néznek a szegény legényre.

Szénabagla halomra, halomra,
Mos vagyok egy legénnyel haragba,
Most is olyan legény haragszik rám,
A cipőmbé kapcárak sem húznám.

Szénabagla ne borulj, ne borulj,
Barna kislány ne búsulj, ne búsulj,
Látod, hogy én semmit sem búsúlok,
Ugyis tudom, hogy én a tied vagyok.

- - -

Siófok,

Nagy János, 81 éves

Angyom sültött rétest,
Kitette a fára,
Arra ment a kanász,
Fekete ködmönbe,
Elvitte ja rétest,
Nem adott helőle.

- - -

Éva szívem, Éva,
Terítvel a szilva,
Terítvel az ajja,
Fölszedjük hajnalra.

Bárcsak az a hajnal,

Sokáig tartana,
Szerelemnek rózsám,
Vége ne szakadna.

Szerelem, szerelem átkozott gyötrelmem,
Miért nem termett minden fa tetején,
Minden fa tetején, rózsá, citrusfa levelén,
Ha szakasztott vóna minden szegén legény.

- - -

Ne azt nézd, hogyan jár a lábam,
Csak azt nézd meg, hogyan jár a táncom.
Lipityomba, lapatyomba rozmaringszál a kalapomba.

Harmat tojott a fekete kánya,
Engem szeret a kék barna lánya,
Lipityomba-lapatyomba,
Rozmaringszál a kalapomba,
Ne azt nézd, hogy...stb.

- - -

Édesanyám a könnyeit hullatja,
Betyárfiát az ablakban meglátja...

/Tovább nem tudja./

Béresgyerek lettem,
Anyám így szült engemet a világra,
Intett engem az édesanyám jószóra,
Hogy ne menjek túskebokor erdőbe,

Nem hallgattam édesanyám szavára,
Rávettek a betyárok a rosszasagra,
Be jús álltam, fokosomat a vállamra vettem.
Kocsmáros úr az istenit, én betyárnak születtem,
Kocsmáros úr egy szavára, nyugodt legyél kisbetyárka.
Én nyugodt kocsmáros úr sohse leszek,
Az istállóból a ménesit én elcselazom.

Kocsmáros úr az istenit magának,
Száz szál gyertyát, száz liter bort,
Ennek a magyar, híres betyárnak.
Kocsmáros úr gondolkozik,
Hogy a gyertyát nem tudja beszerezni,
Száz icce bort odatett az asztalra,
Marcsi lányát küldte ki a strázsára.

Édesapám én a strázsát nem állom,
Onnan alól jönnek a zsandárok,
Ezt a betyár nem vette ő tréfára,
Fél is ugrott a cifralábú lovára.

Cifralábú lova elvitte őt messzire,
Elvitte jött a bakonyi erdőre,
Lova lába megbotlott egy gátörzsbe,
Ott fogták el az új betyárt örökbe.

- - -

Hol háltál az éjjel cinegemadár,
Ablakidban háltam kedves asszonykám,
Mért be nem jöttél cinegemadár,
Éltem az uradtul, hátha itthon hál.

Nincsen itthon az uram cinegemadár,
Vetve van számodra ez a kicsi ággy...

- - -

Végig mentem az ürügi főutcán,
Betekintek, betekintek a kisangyalom ablakján,
Még akkor is azt kiáltja, huncút betyár gyere be.
Adj egy csókot, nyomd meg a gombot,
Kacsintsál a szemembe.

- - -

Faluvégen, faluvégen szól a muzsika,
Gyere kedves kisangyalom, menjünk el oda.
Ó kanyörgök én kedvemre, ne sírj oly keservesen,

Páros csólkom rajtad szárad, nem felejtlek el.

- - -

Nagy Jánosné

Átül mennék én a Tiszán ladikon,
Ladi-ladi, ladikon.
Ha én tudnám hol lakik a galambom,
Kint lakik a puasztában, napkeleti scrába,
Piros rózsza, begónia, rezeda,
Nyilik az áblakába.

Széles a Tisza vize kékkeny a hid rajta,
Ne menj arra barna kislány,
Mer leesél róla.
Nem esek, nem esek, én a Balaton vizébe,
Inkább belejesek kisangyalom az öledbe.

- - -

Mikor én már 18 éves voltam,
Én már akkor házassonyi akartam,
Tizenkét lányt megkértem, no de rézemre,
De mind annyi hibát talált énbennem.

Az elsőnek kicsi voltam, az volt baj,
Harmadiknak, hogy a szemem kékezik.
Negyediknek a termetem nem tetszik.
Ötödiknek, mér paripán nem jöttem.

Hatodiknak, mér Párászshól nem jöttem,
Hetediknek, hogy mér nincs édesanyám,
Nyolcadiknak, hogy mér nincs édesapám,
Kilencediknek, hogy a bukszám üres volt.

Tizediknek a vagyonom csekél volt,
Tizenegyediknek az anyja nem adja,
Tizenkettedik nem megy férhő soha.

Igy hát nékem nem is lesz feleségem,
Magányosan köll a világot élnem,
De megátkozom országomat, ne de falumat,
Katonának beiratom magamat.

- - -

Siófok,

Nagy János

Bokor alatt a kanász,
Menyecskével játszik,
Ugy megdobta a siskat,
Csak a füle látszik.

Csipd meg bogár a seggit,
Vöröshangyal a pöckit,
Cserebogár az inát,
Mé sem ád egy kis pinát.

- - -

Mikor engem a főorvos vizitált,
Jobb karomon végighúzta ja kezét,
No, te fiú, jó leszõ katonának,
Még pediglen híres magyar huzárnak.

Mikor engem a főorvos vizitált,
Édesanyám az ablak alatt sirdogált,
Ne sirj anyám, nem leszek én katona,
Én leszek a lányok szomorítója.

- - -

Kisbárapáti, 1970.

Tobak Mihályné, 1906.

Elementem a rétre,
Nem tudtam kaszálni,
Ára jött a babám,
Nem akart megállni.

De tizenhárom kasza,
Mind eccőre vágja,
Tizenhárom lánnak,
Csókra áll a szája.

Ibolya, Viola őszi szellő fújja,
Ibolya levélből lesz a koszorúja.

Elvágtam az ujjam,
Folyik piros vérem.
Nincsen édesanyám,
Ki bekösse nékem.

Gyere kisangyalom, ne röstelld bekötni,
Én se röstellem este hozzád járni.
Ibolya, Viola őszi szellő fújja,
Ibolya levélből lesz a koszorúja.

- - -

Négy ökröm van, de mind a négy sánta,
Szerettelek, jaj de hiába,
Szeretlek én téged még akkor is,
Amikor már elnyel még a sir is.

- - -

Mikor megy a lány vasárnap a misére,
Egyik könnye a másikat elérte,
Ég a gyertya, a feszület előtte,
Rá sem füttyülök a régi szeretőmre.

- - -

Vettem én a vásárban egy tili-taligát,
Ráültettem a feleségem, a Kiti-Katikát,
Nehéz volt a Kiti-Katikának, a vili-valaga,
Eltörött a tili-tili-tili-tili-taliga alatta.

59

Ej, te barna lány mikor hozzád jártam,
Ablakod alatt, de sokszor megálltam,
Kérdezd meg a muskátlivirágot,
Hány számos étecskát töltöttem el nálad.

Ej, te barna lány, mikor hozzád jártam,
Ablakid alatt, de sok legényt láttam,

Huszar az en babam,
Piros a sapkaja,
Baba a pej paripaja neve,
Bekete a lanycsalo szeme.

Csokra all a szaja,
De magos a kaszarnya,
Elotte a strazsa.
Strazsa urem az egekre kerem,
Honved huszar a szeretom nekem,
Engedjen hozzaja.

De nem illik a lánynak,
Kaszárnyába járni.
Tudom én azt, de mikor a babám,
Faciába..... van, mégsem jöhet hozzám.

Nehéz ott kivárnyi,
Tudom én azt,
De mikor a babám szabadnapos,
Mégse jön el hozzám.

Egy decis pohár volt, azt egy ivással ki lehetett inni, azt ne-
vezték "kalázslinak".

Rágyújtottak és énekelték ezeket a dalokat.

Ibolyácski, bibolyácski, most iszik a Laci bácsi,

Ha ivott a Laci bácsi, igyék akkor a Jóska bácsi.

Hej tilaj, tilaj, most iszik a Jóska bácsi, haj, hej, hej.

-Mindenkinek elmondták ezt a nótát.-

- - -

Kivirágzott a vad kender,
Öregember nem vén ember.
De csak a bor, a bor a hamis, hogyha kettőt iszik is,
Most már nemcsak a szeme, lába is áll körösztbe.
No de hát, de hát azta kutya

- - -

Isten adta, isten adta kisbarnája,
De sok csókot, de sok csótkot raktam rája.
De minél többet raktam rája,
Annál jobban, sokkal jobban illett rája.

- - -

Nem vagyok én senkinek sem adósa, adósa,
Él még az én feleségem édesapja, édesanyja,
Öregapja, öreganyja, anyósa, apósa,
Eb fél, fene fél, még a kopasz öreg él.
Nyert is vesztett is, meginnám még a felét is.
Talán még a rossebet is.

- - -

Ha még egyszer legény lennék,
Mehgnézném, hogy kit szeretnék,
Talán meg sem öregednék,
Sej, haj, tyuhaj, ripityóka,
Sej, haj, haj, tyuhaj, ripityóka.

- - -

Csalik Illés sarkatlan csizméja,
Elezoszogott a helység székházába.
Csalik Illés mindig arra csiszegett-csoszogott,
Amerre a pintes üveg firegett-forogott, és ivott.

- - -

A koppányi utca, jaj de sáros,
Arra jární nékem nem tanácsos,
Mert megfonak engemet,
Meggkötik a kezemet a zsandárok.
Ha megkötik kezemet,

El is visznek engemet a zsandárok.

- - -

Uccu bizony megérett a meggy, a meggy,
A tetejében rajta maradt egy.
De miné! jobban érik a meggy,
Annál jobb a meggy.
Minél inkább kéri a lányt,
Annál inkább megy.

- - -

Olyan vagyok rózsám, mint a csap,
Teleszittam borral magamat.
Igy jár az, ki mindig bort iszik,
Még a temetőbe nem viszik.
Ha a temetőbe kiviszik,
Ott már többet birt-bort nem iszik!

- - -

Kispej lovam kapsz abrakot,
Viseld magad szépen,
Vigyél engem, mint a villám
A virágos réten.
Szaladj velem kispej lovam,
Árkon, bokron, dombon,
Most élem csak világomat,
Semmi sincs gondom.

- - -

Sej haj Julia, Julia, édeskincsem Julia,
Pest-Buda szól a duda, húzd rá te cigány,
Hadd perdüljön ez a lány.
Éjjel nappal a kocsmában,
Hadd perdüljön a szoknyája,
Hadd járjon a táncos lába.

Ej, haj, sej, haj Julia, Julia,
Édeskincsem Julia,
Néked szól a duda,
Julia, Julia,

Csak érted szól a duda, a duda.

- - -

Édes, kedves pintesüvegem,
A kalapom előtted leveszem.
A torkomat ha megköszörülöm
Olyat iszom, hogy csak úgy nyöszörgöm.

Ej, haj, sej, haj, ha teli van a csutora,
Nincsen semmi baj.

Ej, haj, sej haj, nóta van benne,
Gyere kedves kisangyalom ülj az ölembe.

- - -

El kellene indulnunk, mert régen mulattunk,
De nem, nem, nem megyünk mi innen el,
Mig a házigazda furkós bottal ki nem ver.
Furkósbottal, söprűnyéllel, majd elbánunk ökelmével,
Mer nem, nem, nem megyünk mi innen el,
Mig a házigazda minket furkósbottal ki nem ver.

El, el, elmegyünk, de jövőre még elgyűvünk,
Isten éltet minket, megtartja az életünket,
Megtartja az életünket.

/Ezután megköszönték a vendéglátást./

Isten maradjon kendtekkel, járjatok az Isten hírével!

- Mi még a szomszéd kerítésig is elkisértük őket. -

- - -

Hogy a disznócsordát hajtsa ki a gyepre,
Ej mit neki a csorda, ha nincs felesége.

A disznók nagy gyorsan rőföghetnek tőle,
Rőf, rőf....

Lakodalmas násznép vig nótája hallik,
A kurta kocsmába kurjongatás hallik,
Ivogat a kondás, ivogat hűjábó,
A gyesznók nagy gyorsan rőfögnek utána.
Rőf, rőf, fűf...

- - -

Fel-fel vitézek, császárkörte nem alma,
Nem megyünk mi innét, el soha.
Szálldogál a fecske, virágzik a repce,
Sarkon pördült kismenyecske.

Befordultam a konyhába, rágyújtottam a pipára,
Egyszer volt magyarország, de már nincs
Csak azt mondja a retek, hogy én barnát szeretek.
S..... csipkebokorba gyűttem a világra.

Nem is voltam soha, nem is leszek soha csapodár,
Nem járok én, senki babája után.
Nem köll nékem senki megunt babája,
Akár milyen szépen szól is a béhicmadár a réten,
Megölelem galambom a héten.

Piros alma, heje, huja gömbölyü,
Az én rózsám, hej de nagyon gyönyörű.

A piros almát leszedik a szagáért,
A szép lányt elveszik a jussáért.

- - -

Leégett a , henne égett a balta,
Gazdának a szép lánya,
Csinge, gyíngó-ringó a nyakán, vasfazék az oldalán,
Selemszoknya a farán, brukker cipő a lábán,
Aranygyűrű az ujján, jaj te barna, piros cigánylány.

Én a vajdát nem bánom, csak a lányát sajnálom,
Csinge, csingo-ringó a nyakán, vasfazék az oldalán,
Selemszoknya a farán, brukker cipő a lábán,
Aranygyűrű az ujján, jaj te barna piros cigánylány.

- - -

Dombon van, dombon van a galambom háza,
Napnyugat, napkelet köröskörül járja.
Csak dombon ne volnál, hogy ne látnám soha,
Szomorú szívembe bánatot ne hozna.

Ennek a kislánynak kurta a szoknyája,
Mondtam az anyjának, hogy varrjon fodrot rája.
Aszongya az anyja fodrot nem varr rája,
Mer nem látszik ki akkor, a lánya lábaszára.

- - -

Elszaladt a elszaladt a pörge tehén,
Utána ja, utána a gulyás legény.
Allj meg, te a szentedet
Holnap délre rudra teszem a bőrödöt.

Ez volt a legjobb Verbunkosunk. Erre lehetett jó magasakat ugrani. Csak legények egymással szemben.

- - -

Gyöngyö, gyöngyö, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem a kanász, hogy menjek hozzája,
Hej a kanász, ostorával hadonász,
Azér, azér nem megyek hozzája.

Gyöngyö, gyöngyö, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem a juhász, hogy menjek hozzája.
Ej, anyám a juhász, a siptyából furujál,
Azér, azér az egyér nem megyek hozzája.

Gyöngyöm, gyöngyöm, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem a csikós, hogy menjek hozzája.
Ej, anyám a csikós a csizmája nyikorgós,
Azér, azér az egyér nem megyek hozzája.

- - -

Nem füttyül a kondás, mikor pitymalodik,
Akkor Kaposváron korjongatás hallik,
Ivogat a kondás, ivogat bújába,
A disznók, nagy disznók rőfögnek utána.

Rőf, főf, főf, rőf, rőf rőfögnek utána,
Hivogatják a kanászt, csalogatják egyre,

Hogy a disznócsordát hajtsa ki a gyepre,
Ej mit neki a csorda, ha nincs felesége.

A disznók nagy gyorsan rőföghetnek tőle,
Rőf, rőf....

Lakodalmas násznép vig nótája hallik,
A kurta kocsmába kurjongatás hallik,
Ivogat a kondás, ivogat hújából,
A gyesznók nagy gyorsan rőfögnek utána.
Rőf,rőf,rőf...

- - -

Házunk előtt van egy almafa,
Jaj, de sokszor vártam rád alatta.
De a te anyád megtiltotta nekünk,
Hogy arról az almafáról nem ehetünk.

3128
NYASS JENNYI

A mi kis házunk valamikor régen,
Köves ház volt a falu végén.
Volt is abban annyi éhes gyermek,
Több mint ami az almafákon termett.

Volt éhes száj, az is több volt eggyel,
Tele volt a sövényünk is meggyel.
Ahogy zsendült, ahogy érett, szedtük,
Kenyér nélkül, s kenyérhéjjal ettük.

Almát ettem a tudásfájáról,
Csólkot kaptam a babám szájától.
Szép piros szád össze-össze cuppant,
Fehér fogunk össze-összekoccant.

Almát ettem, jó ómabort ittunk,
Az almabortól szerelmesek voltunk.
Ölelkeztünk, csókoloztunk végre,
Fel sem néztünk a csillagos égre.

De mikor egyszer az anyád nem volt otthon,
Összeszedtük a jussodat otthon.
Összeszedtük, össze is kötöttük,
Mink egymással már össze is esküdtünk.

Nem vártuk meg, hogy az anyád meggyűjjön,
Hogy mi rajtunk seprűnyelet törjön.
Ugy elmentünk, hogy föl se kereshessen.

Rajtad kívül nekem másom,
Mindenem volt az én tudományom.
Egy rezes banda karmestere lettem,
Hamarjában egy kis házat vettem.

Vettem házat, föl is építettük,
Házam elé olmafát ültettünk,
A kert szélébe meg a cigány meggyet,
Gyermeink szívébe szeretetet.

Házunk előtt ott áll az almafa,

Gyere rózsám kijöhetsz alája,
Nem parancsol itten már az anyád,
Kibeszélgethetjük itten egymást.

Nem messze van ide Berhida
Ezt a Tisza köröskörül folyja.
Kezépébe a Lebuki csárda,
Abban mulat egy betyár bújában.

Annán alól jönnek a zsandárok,
Már messziről fénylik a csákójuk.
Elől jön a zsandárok káplárja,
Egyenesen bemegy a csárdába.

Adjon isten jó estét, jó estét!
Szép csárdásné ez a csikó kijé?
Ottbenn mulat ennek a gazdája,
Mast érkezett, nincs egy fél órája.

Küldje ki ennek a gazdáját,
Vagy jöjjön ki, vagy adja meg magát,
Ki sem megyek, magam meg sem adom.
Ha jakarják, hajtsák el a lovam.

A lovamat nem annyira bánom,
Szügyellőjét, a kantarját sajnálom.
Szügyellője a bugyellárisom,
Abban van a százezer forintom.

/Apámtól, öregapámtól hallottam. Dédöregapám nótája volt ez./

- - -

Jászba borult az egész Balaton,
Sétál Garibaldi a híres vasúton.
Velehozza feleségét, a napát,
Meghozza a magyarok szabadságát.

- - -

Elment Rudolf Lengyelországba,
Majd Visszajön szent György napjára,
Meghozza a koronát, magyarok szabadságát.
Küldözi a német regrutát.

De a német retival, Komáromig meg sem áll,

Komáromnál kvartélyt csinál.

- - -

Mást érkeztem Párizsból,
Abbul az idegen városból.
Megtaláltam abba három magyar szót,
Nyisd ki babám az ajtót.

Jaj, de későn nyitted ki,
Talán nem is tudod, ki van oda kinn.
Kalap a fejembe, nem sapka,
Én vagyok egy szabadságos katona.

Vasznek János, 84 éves.

Éva, szívem Éva,
Most érik a szilva,
Terítvel az alja,
Szadjuk fel alatta.

Szerelem, szerelem,
Atkozott gyötrellem,
Mért nem virágoztál
Minden fa tetején.

Mért nem virágoztál,
Minden fa tetején,
Hadd szeretett volna,
Engem minden legény.

Ángyom sütött rétest,
Nem adott belőle,
Föltette ja fára
Legények számára.

Föltette ja fára,
Legények számára,
Elvitte ja kánya,
Fiai számára.

- - -

Tisza partján lovagoltam,
Almos lettem, elaludtam,
Megálmodtam azt az egyet,
Babám, nem leszek a tied.

Éjfél tájba fölélbredtem,
Kilenc zsandár áll előttem,
Ej zsandár urak mit akartok,
Talán vasalni akartok?

Nem akarunk mi vasalni,
Szilaj lovat jöttünk venni,
A szilaj ló nem eladó,
Nem a zsandár alá való.

Azután, hogy visszamentem,
Éjfél tájba lefeküdtem,
Éjfél tájban lefeküdtem,
Hajnal felé fölélbredtem.

Amikor én fölélbredtem,
Mingyár a kocsmába mentem.
Két deci rumot ittam meg,
Attu vagyok ilyen részeg.

Haragszik az asszony is rám,
Hogy mér ittam ilyen korán,
Azér iszom mer van pénzem,
Ne haragudj feleségem.

Éva, szívem, Éva,
Most érik a szilva,
Terítve az alja,
Felszedjük hajnalra.

Ángyom sütött rétest,
Nem adott belüle,
Föltette a fára,
Legények számára.

Elvitte a kánya,
A fiai számára.
Hopp édes komámasszony,
De kozmás a káosztája.

/Gyerekkorában táncoltak is rá.

XXXII. szalag

1972. június 20-21.

RÁBAKÖZI NAPOK

Szálljál fecske madár Egyeden keresztül,
Egyeden keresztül,
Szállj el a habámhoz,
Maga van egyedül.

Ha kérdi, hol vagyok,
Mondd azt, hogy rab vagyok,
Mondd azt, hogy rab vagyok,
Az egyedi várban talán elhervadok.

Hallottad-e hírét,
Hires vármegyénknek,
Hires vármegyénknek
Meg annak a hires,
Egyedi börtönnek?

Nemcsak, hogy hallottam,
Voltam is már benne,
Voltam is már benne,
Tizenkét esztendőtt,
Letöltöttem benne.

Oda van bezárva,
Egy húszéves legény,
Egy húszéves legény,
Csak tölti napjait,
Éhen-szomjan szegény.

Takaró párnája
Bolthajtás födele,
Bolthajtás födele,
Világító lámpája,
Kigyók, békák szeme.

Láttam az urakat,

Huszonnégyen voltak,
Huszonnégyen voltak,
Mind a huszonnégyen
Rólam tanakodtak.

A huszonötödik le-
veletemet írja,
Leveletemet írja,
Egy szép barna kislány,
Nevemet diktálja.

Ej, te barna kislány,
Jól diktáld nevemet,
Jól diktáld nevemet,
Ne hosszabbítsd az én
Rabság életemet.

Jaj, de nagyon ködös idő,
A felhőből esik eső.
De én azért fölkeresem,
Mert én igazán szeretem.

Betyárgyerek a lován ül,
Sűrű erdő körüskörül,
Erdő, mező a tanyája,
Zöld falevél a párnája.

Gondolkodik egymagába,
Hová menjen éjszakára,
Hová menjen éjszakára,
Özvegyasszony ablakára.

Tízet ütött már az óra,
Gyere betyár az agyamba,
Vesd le szépen a csizmádat,
El ne sározd a dunyhámát.

Éjfél után egy az óra,
Kelj fel betyár virradóra,
Még a kutyák nem ugatnak,
Az irigyek meg alusznak.

- - -

Rábaközi gyerek vagyok,
Kisgyedén születtem,
Kiskoromtól nagykoromig,
Benne fölnevelődtem.

Kisér engem kilenc zsandar,
Az egyedi Fő utcán,
Véletlenül betekintek,
A kisangyalom ablakán.

Koleszár István gombos harmonikán játszik.

- - -

Bősárkányi kórus:

Hervad az a rózsa,
Melynek tüze nincsen,
Én is hervadozok,
Hogy szeretőm nincsen.

Régi szeretőmért
Mit nem cselekednék,
Dunából a vizet,
Kannávol kimerném.

- - -

A zsirai rongyos pincé,
Ritkának van jó teteje.
Galambomnál voltam este,
Utoljára szombat este.

A birónak nincs csizmája,
Mert elitta a kocsmába.
Egye meg a fenye a lábát,
Mér itta meg a csizmáját.

- - -

Ne szomorítsd a szívemet, meghasad,
Ugyis olyan bánat van a szívemen,
Az árva szívemen,
Mint a kőszikla a magas hegyeken.

Aszongyák, a babám szava mind igaz,
Pedig annak fele szava sem igaz.
Fele török, fele szem a repcének,
A sárga repcének
Egy szava sem igaz a szeretőmnek.

- - -

Szentmihályi biró lánya

Fekszik fehér nyoszolyán,
Kilenc orvos áll mellette,
Egy se segít a baján.

Édesanyám, ha meghalok,
Mindenneműt magára hagyom,
Azt az egyet kit szerettem,
Felejténi nem tudom.

- - -

Szentmihályi faluvégen tornyosulnaka felhők,
Ne menj arra barna kislány,
Mert megered az eső,
Fügefára rászállott egy bús gerlice,
Felém integet,
Szakítsátok, ha tudjátok, rám a csillagos eget.

- - -

Szentmihályi faluvégen mindig rólam beszélnek,
jó híremet, rossz híremet engedjétek a szabad útjára,
Te meg kedves kisangyalom,
Ne adj senki szavára.

- - -

A vitnyédi citera zenekar játéka.

A vitnyédi Röpülj páva - kör:

Hogy elindúltam hozzátok,
Kiskapudba úgy elfogott a bánat,
Kiskapudba úgy elfogott a bánat,
Fáj a szívem, majd meghasad utánad.

Udvarodon sebes patak folydogál,
Ablakidban barna legény sirdogál,
Oly nehezen zokogja is azt a szót,
Nyisd ki kedves kisangyalom az ajtót.

Nem nyithatom, nem mehetek ki hozzád,
Menyasszonyi koszorúmat most fonják,
Ahhoz adnak, kit a szívem nem szeret,

Öngyilkosa leszek az életemnek.

- - -

Tölténygyárnak leégett a teteje,
Kilenc kislány sirva dolgozik benne,
Sirhatsz kislány, sirba visz a tölténygyár,
Mind büszke már a vitnyédi barna lány.

Mikor juhászbojtár voltam,
A kapuba elaludtam.
Éjfél táján fölébredtem,
Egy juhom sincs az állásban.

Összejártam határomat,
Nem találtam a nyájamat.
Nem találtam a nyájamat,
Csak a kedves galambomat.

Három ürü nem nagy fóka,
Három legén hajtogatja,
Mind a három cifra subás,
Egy sem legény, ki nem szajhás.

- - -

Réten legel a kisasszony gulyája,
A kisasszon oda sétál utána.
Már messziről kiáltja a gulyásnak,
Szivem gulyás, terítsd le a subádat.

- 17 -

RIPPL-RÓNAI MŰZEUM KAPUSVÁR 3127

A kisasszon nem gulyásnének való,
A selyemszoknya nem a hermatbaváló.
Hosszabb legyen a gulyásnak subája,
Ki ne lásson a kisasszon ruhája.

- - -

Nem vagyok szép, csak a szemem fekete,
Nem vagyok én az erdőben remete.
Sem remete, sem a fának levele,
Én vagyok egy banna kislány kedvese.

- - -